

Čís. 11869.

Zákaz zadlužení podle § 364 c) obč. zák. platí za předpokladů tam uvedených proti třetím osobám i při exekučním zatížení, neplatí však, jde-li o exekuční zatížení pro nedoplatky na dani pozemkové a domovní ve smyslu § 265 (1) zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n., aneb pro poplatky z převodu majetku podle § 72 popl. zák.

(Rozh. ze dne 9. září 1932, R I 614/32.)

Československý stát navrhl k vydobytí nedoplatků na dani pozemkové a domovní a poplatků z převodu exekuci vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti dlužníků (manželů S-ových), na niž váží podle notářského spisu ze dne 9. června 1926 zákaz zcizení a zadlužení ve prospěch otce (tchána) dlužníků Jana S-a. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud k rekursu Jana S-a exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Podle § 364 písm. c) obč. zák. v doslovu III. dílčí novely působí zákaz zcizení a zadlužení, který byl smluven anebo v posledním pořízení stanoven i proti třetím osobám, byl-li dán mezi manžely, rodiči a dětmi, zvolenci, neb opatrovanci, neb jich manžely, a byl-li ve veřejné knize zapsán. Veškeré tyto podmínky jsou tu splněny, takže, an souhlas stěžovatele Jana S-a ke vkladu práva zástavního dán nebyl, neprávem první soudce navrhovanou exekuci povolil (čís. 8554 sb. n. s.).

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Zákaz zadlužení smluvený podle § 364 písm. c) obč. zák. platí ovšem za předpokladů v ustanovení tom blíže uvedených proti třetím osobám i při exekučním zatížení (rozh. čís. 8554 sb. n. s. a j.). V tom jest tudíž rekursnímu soudu přisvědčiti. Jiná jest však otázka, platí-li zákaz ten i v případě, jde-li o exekuční zatížení nemovitosti zavazené oním zákazem pro nedoplatky na dani pozemkové a domovní ve smyslu § 265 odst. (1) zákona čís. 76/1927 sb. z. a n. aneb pro poplatky z převodu majetku podle § 72 zákona poplatkového (patent ze dne 9. prosince 1850, čís. 50 ř. zák.), jak jest tomu v daném případě a jak to povolil první soud. V případě takovém nejde však o »zadlužení«, jehož zákaz byl Janu Š-ovi jako jednomu ze smluvníků vyhrazen notářskou smlouvou ze dne 9. června 1926. Neboť uspokojení dluhů těch nelze učiniti závislým na vůli osoby, pro niž jest vyhrazeno právo zákazu zadlužení, zejména, any dluhy ty zatěžují po rozumu zákona (§ 265 odst. (1) uvedeného zákona a § 286 třetí odstavec ex. ř.) nemovitost zákonným právem zástavním i bez knihovního zápisu, majíce přednost přede všemi knihovními pohledávkami (srovnej rozhodnutí čís. 9883 a 11.082 sb. n. s.).